

Anonimizirana verzija

Prijevod

C-388/19 - 1

Predmet C-388/19

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

17. svibnja 2019.

Sud koji je uputio zahtjev:

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa - CAAD) (Portugal) (Arbitražni sud za poreze (Centar za upravnu arbitražu, CAAD))

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

30. travnja 2019.

Tužitelj:

MK

Tuženik:

Autoridade Tributária e Aduaneira (Porezno i carinsko tijelo)

Arbitražna odluka

Zahtjev za prethodnu odluku

1. Okolnosti spora

Tužitelj MK, oženjen, porezni obveznik br. [omissis], sa stalnom adresom u Parizu, [omissis], u Francuskoj, čiji je Serviço de Finanças Local (mjesni ured Porezne uprave) SLF Coímbra 2, zatražio je [omissis] osnivanje arbitražnog suda.

Tužitelj od arbitražnog suda zahtijeva da:

- a) obračun IRS-a (imposto sobre o rendimento das pessoas singulares (porez na dohodak fizičkih osoba, u daljnjem tekstu: IRPF)) od 5. srpnja 2018., u

iznosu od 24 654,22 eura, proglasi nezakonitim i da se posljedično doneseno porezno rješenje poništi.

- b) naloži povrat navedenog iznosa na ime neosnovano uplaćenog poreza.
- c) Autoridadeu Tributária e Aduaneira (Porezno i carinsko tijelo) naloži plaćanje zatezних kamata obračunanih do datuma izdavanja i slanja odnosno obavijesti o knjiženju, u skladu s člankom 43. i člankom 100. Leija Geral Tributária (Opći porezni zakonik, LGT) i člankom 61. Código de Procedimento e de Processo Tributário (Zakon o poreznom postupku i poreznim sporovima, CPPT).

Tuženik je POREZNO I CARINSKO TIJELO.

[omissis] Arbitražni sud, sastavljen od jednog arbitra, pravilno je osnovan 11. veljače 2019. i nadležan je prema predmetu spora.

Stranke su zastupljene na odgovarajući način, imaju pravnu osobnost i pravnu sposobnost te legitimaciju.

Porezno i carinsko tijelo, koje je obaviješteno 12. veljače 2019., u svojem odgovoru od 18. ožujka 2019. tvrdi da je verzijom članka 72. Código do IRS (Zakonik o IRPF-u) iz Zakona br. 67-A/2007 od 31. prosinca uspostavljen novi pravni okvir koji Sud Europske unije još nije ispitao u svrhu provjere njegove usklađenosti s pravom Unije, jer je presuda koju je donio u predmetu C-443/06 datirana s 11. listopada 2007. – iako je njome utvrđena neusklađenost propisa koji su se tada primjenjivali u području oporezivanja nerezidenata koji ostvaruju kapitalne dobitke od imovine u Portugalu, kako je predviđeno u članku 72. stavku 1. i članku 43. stavku 2. Zakonika o IRPF-u – nadomještena time što su u obzir uzete prethodno navedene izmjene članka 72. Zakonika o IRPF-u iz Zakona br. 67/2007 od 31. prosinca, čime je on usklađen s člankom 56. UEZ-a.

Osim toga, tuženik tvrdi da trenutačni zakonodavni okvir predviđa dvije alternativne mogućnosti, a to su:

1. Oporezivanje poreznog obveznika, tužitelja u ovome predmetu, na fakultativnoj osnovi, po odgovarajućoj poreznoj stopi u skladu s tablicom iz članka 68. stavka 1. Zakonika o IRPF-u u vezi s člankom 42. stavkom 3.;
2. Oporezivanje na fakultativnoj osnovi (kako je uostalom istaknuo tužitelj) po posebnoj poreznoj stopi od 28 %, u skladu s odredbama članka 72. stavka 1. točke (a) Zakonika o IRPF-u, a da se pritom ne primjenjuje umanjenje od 50 % u skladu s člankom 43. stavkom 2., prema kojoj mu je i obračunan iznos IRPF-a.

Tuženik stoga predlaže prekidanje **predmetnog arbitražnog postupka i upućivanje prethodnog pitanja Sudu Europske unije**, u okviru mehanizma zahtjeva za prethodnu odluku (članak 267. UFEU-a), obvezujućeg za Portugalsku Državu.

Tužitelju je dostavljen tuženikov prijedlog za potrebe odgovarajućeg kontradiktornog postupka.

Tužitelj je 11. travnja 2019. istaknuo da su predmetnu tematiku već ispitivali nacionalni sudovi te je uputio na sljedeće predmete:

a) predmet br. 45/2012-T od 5. srpnja, riješen u okviru Centra za upravnu arbitražu na temelju presude Suda Europske unije od 18. ožujka 2010.¹ u predmetu C-440/08 i u kojem se navodi dio te presude, citiran u sljedećem odlomku:

„Sud Europske unije u tom je smislu ([...] u citiranoj presudi) donio odluku u očigledno usporedivim situacijama, a jedina je razlika u činjenici da je u tom predmetu bila riječ o povredi članka 49. [UFEU-a], a ne o povredi članka 63. [UFEU-a].

Sud Europske unije ističe da „mogućnost izjednačavanja omogućuje poreznom obvezniku nerezidentu [...] da bira između diskriminirajućeg poreznog sustava i onog koji navodno nije takav” te navodi da taj izbor ne isključuje diskriminatorne učinke prvog od tih dvaju poreznih sustava.”

Nadalje, Sud Europske unije ukazuje na činjenicu da postoji paradoks:

„[...] kad bi se navedenom izboru priznao takav učinak, to bi podrazumijevalo [...] priznavanje valjanosti poreznog sustava koji zbog svojih diskriminatornih značajki i dalje, sâm po sebi, povređuje članak 49. UFEU-a.”

Sud Europske unije utvrdio je da se Ugovoru:

„[...] protivi nacionalni propis koji, kad je riječ o dodjeli određene porezne pogodnosti, [...] ima diskriminirajuće učinke na porezne obveznike nerezidente čak i kad bi oni, u pogledu navedene pogodnosti, mogli odabrati sustav koji se primjenjuje na porezne obveznike rezidente.”

Unatoč tomu, tužitelj priznaje sljedeće:

– Nesporno je da su posljedice proizišle iz prethodno navedene sudske prakse Unije, a osobito presude Hollmann², dovele do povoljnijeg oporezivanja

¹ U tom je predmetu (ukratko) bila riječ o različitoj primjeni propisa koji se odnose na odbitak za samozaposlene osobe koje su rezidenti u odnosu na one koje nisu rezidenti, čime im se onemogućuje da obračunavaju radne sate odrađene u nekoj drugoj državi članici [...], što nije primjenjivo na spornu situaciju u ovom predmetu u kojem se ispituje pravo nerezidenata na odabir poreznog tretmana koji se primjenjuje na rezidente.

² Valja također naglasiti da su izmjene koje je u Zakonik o IRPF-u unijelo Porezno i carinsko tijelo (u tom trenutku Direção Geral dos Impostos (DGCI) (Glavna porezna uprava, DGCI)) Zakonom br. 67-A/2007 od 31. prosinca radi suzbijanja diskriminacije pri poreznom tretmanu

nerezidenata, s boravištem u Europskoj uniji, koji su ostvarili kapitalne dobitke od imovine u Portugalu, u odnosu na oporezivanje rezidenata, jer osim što ostvaraju pravo na umanjene porezne osnovice pri obračunu IRPF-a za 50 %, podliježu jedinstvenoj poreznoj stopi od 25 % koja je u većini slučajeva niža od progresivne porezne stope koja se primjenjuje na rezidente u skladu s tablicom iz članka 68. stavka 1. Zakonika o IRPF-u, a istodobno rezidenti u poreznu osnovicu moraju uključiti sav svoj dohodak.

Tužitelj se poziva i na odluku Arbitražnog suda donesenu u predmetu br. 127/2012-T u kojoj se navodi [...] da članak 43. stavak 2. Zakonika o IRPF-u „nije u skladu ni s pravom Zajednice koje obuhvaća sudsku praksu Zajednice, ni s portugalskom sudskom praksom”³.

Tuženik navodi i predmet br. 748/2015-T od 27. srpnja 2016. u kojem se smatralo da je došlo do povrede prava Zajednice zbog neusklađenosti članka 43. stavka 2. Zakonika o IRPF-u s tim pravom te zbog navodnog kršenja slobodnog kretanja kapitala⁴.

Konačno, tužitelj upućuje na predmet presude koju je Supremo Tribunal Administrativo (Visoki upravni sud, Portugal) donio 22. ožujka 2011. u predmetu br. 1013/10 od 22. ožujka 2011. [...], kako slijedi:

„S druge strane, neosporno je da zakonodavac putem Zakona br. 67-A/2007 od 31. prosinca (Državni proračun za 2008.) nastoji izbjeći taj povlašteni tretman nerezidenata iz Zajednice i Europskog gospodarskog prostora koji ostvaruju kapitalne dobitke od imovine u Portugalu dopuštajući im da odaberu oporezivanje takvih dohodaka pod uvjetima sličnim onima koji se primjenjuju na portugalske rezidente (vidjeti tekst dodan članku 72. Zakonika o IRPF-u u stavicima 7. i 8., odnosno sadašnjim stavicima 8. i 9. zbog promijenjene numeracije u skladu s člankom 4. Uredbe br. 240/09 od 23. rujna).

Međutim, to ne može ni na koji način utjecati na ovaj predmet jer je upravo Administração Fiscal (Porezna uprava), na temelju prijave poreznih obveznika, obračunala iznos poreza koji je smatrala da treba platiti (što je pak uvijek slučaj kad je riječ o IRPF-u): po poreznoj stopi predviđenoj za nerezidente (25 % u skladu s člankom 72. stavkom 1. Zakonika o IRPF-u), pri čemu je tu stopu primjenjivala na ukupan iznos ostvarenih kapitalnih dobitaka od imovine, a ne samo na 50 % tog iznosa (članak 43. stavak 2.

rezidenata i nerezidenata u području oporezivanja kapitalnih dobitaka od imovine uvedene nakon što je donesena prethodno navedena presuda Hollmann.

³ Treba istaknuti i da, za razliku od ovog predmeta, u predmetu na koji se odnosi navedena odluka porezni obveznik nerezident nije odabrao nijedan sustav oporezivanja.

⁴ Osim toga, valja napomenuti i da je u tom predmetu porezni obveznik u svojoj poreznoj prijavi na obrascu 3. naveo samo svoj status nerezidenta u Portugalu, dok u ovome predmetu nije tako.

Zakonika o IRPF-u), zanemarujući na taj način sudsku praksu Zajednice i sudsku praksu ovog Vrhovnog suda koji ju je u tom smislu slijedio (vidjeti presudu od 16. siječnja 2008., [omissis] br. 439/06) kad je riječ o neusklađenosti navedene zakonske odredbe, kad se primjenjuje na taj način, s (tada važećim) člankom 56. UEZ-a (koji je postao članak 63. Ugovora o funkcioniranju Europske unije), izlažući se tako riziku poništenja spornog poreznog rješenja u dijelu koji se odnosi na iznos kapitalnih dobitaka, što se u konačnici i dogodilo, s obzirom na nadređenost prava Zajednice”,

Presuda je dostupna na:
http://www.dgsi.pt/jsta.nsf/35fbbbf22e1bb1e680236f8e003ea931/5942b010aec666d280237862003e595e?OpenDocument&ExpandSection=i#_Section1

Korisno je istaknuti da je Supremo Tribunal Administrativo (Visoki upravni sud) u presudi u predmetu br. 0439/06 od 16. siječnja 2008. slijedio zaključke iz presude Suda Europske unije jer u tom trenutku još nisu bile na snazi izmjene uvedene navedenim Zakonom br. 67-A/2007 od 31. prosinca.

2. Činjenična pitanja

2.1. Utvrđene činjenice

- a) Tužitelj svoju poreznu rezidentnost ima u Parizu, Francuska, [omissis], i za njega je nadležan Serviço Local de Finanças de Coímbra-2 (lokalni ured Porezne uprave Coímbra 2) [omissis].
- b) Tužitelj je 17. siječnja 2002. stekao stambenu jedinicu označenu slovom C u zgradi koja se nalazi u [omissis], upisanoj u katastru okruga [omissis], za iznos od 79 807,66 eura te je na taj iznos platio porez na promet nekretnina.
- c) Iz odgovarajuće porezne prijave vidljivo je da je tužitelj na njezinoj prednjoj strani u rubrici 8B označio kvadratić polja 4. (koji se odnosi na „nerezidente”), kvadratić polja 6. (koji se odnosi na „rezidente neke od država članica EU-a”) i kvadratić polja 7. (odabravši sustav oporezivanja za nerezidente) čime je isključio mogućnost koju nudi kvadratić polja 9. (oporezivanje u skladu s općim poreznim stopama iz članka 68. Zakonika o IRPF-u) i kvadratić polja 10. (odabir propisa koji se primjenjuju na rezidente).
- d) Pravodobno je predao svoju poreznu prijavu na obrascu 3. za porezno razdoblje 2017. putem interneta, a u Prilogu G (Kapitalni dobitci i druga povećanja vrijednosti imovine) naveo je kupovnu i prodajnu vrijednost jednog stana, kao i odgovarajuće godine, rashode i troškove stjecanja i prodaje.
- e) Porezno i carinsko tijelo donijelo je porezno rješenje br. [omissis] od 5. srpnja 2018. u iznosu od 24 654,22 eura, primjenjujući na ostvarene

kapitalne dobitke od imovine posebnu poreznu stopu od 28 %, dakle bez umanjenja poreza na kapitalne dobitke u visini 50 % koje se primjenjuje na porezne obveznike rezidente.

- f) Tužitelj je 30. studenoga 2018. pobijao predmetno porezno rješenje pred Centrom za upravnu arbitražu (CAAD), smatrajući da je ono nezakonito zbog negativne diskriminacije u odnosu na porezne obveznike rezidente istaknuvši da takva situacija ugrožava slobodno kretanje kapitala iz članka 63. stavka 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

[omissis]

[omissis]

3. Pitanje neusklađenosti portugalskog zakonodavstva u području oporezivanja kapitalnih dobitaka od imovine s pravom Unije

3.1. Zakonodavstvo koje se u Portugalu primjenjuje u području oporezivanja kapitalnih dobitaka od imovine koje ostvare rezidenti Europske unije obuhvaća:

- a) **Zakonodavni okvir** – izmjene uvedene člankom 72. Zakonika o IRPF-u:

a.1. – u verziji koja je bila na snazi 31. prosinca 2007. iz Zakona br. 55 – B/2004 od 30. prosinca:

„Članak 72.

Posebne porezne stope

1. – Kapitalni dobitci i drugi dohoci koje ostvare nerezidenti na portugalskom državnom području, a ne pripisuju se nekoj stalnoj poslovnoj jedinici sa sjedištem na navedenom području i ne podliježu porezu po odbitku koji bi ih oslobodio plaćanja oporezuju se po posebnoj poreznoj stopi od 25 %, odnosno 15 % ako je riječ o dohocima od imovine, ne dovodeći u pitanje odredbe stavka 4.

2. – Dohoci koje ostvare nerezidenti na portugalskom državnom području, a ne pripisuju se nekoj stalnoj poslovnoj jedinici sa sjedištem na predmetnom području oporezuju se po poreznoj stopi od 25 %;

3. – [...]

4. – *Pozitivni saldo između kapitalnih dobitaka i gubitaka koji potječe iz aktivnosti predviđenih u članku 10. stavku 1. točkama (b), (e), (f) i (g) oporezuje se po poreznoj stopi od 10 %⁵.*”

a.2. – u verziji koja je uvedena Zakonom br.º67-A/2007 od 31. prosinca koji je stupio na snagu 1. siječnja 2008.:

„Članak 72.

Posebne porezne stope

1. – *Kapitalni dobici i drugi dohoci koje ostvare nerezidenti na portugalskom državnom području, a ne pripisuju se nekoj stalnoj poslovnoj jedinici sa sjedištem na navedenom području i ne podliježu porezu po odbitku koji bi ih oslobodio plaćanja oporezuju se po posebnoj poreznoj stopi od 25 %, odnosno 15 % ako je riječ o dohocima od imovine, ne dovodeći u pitanje odredbe stavka 4.*

2. – *Dohoci koje ostvare nerezidenti na portugalskom državnom području, a ne pripisuju se nekoj stalnoj poslovnoj jedinici sa sjedištem na predmetnom području oporezuju se po poreznoj stopi od 25 %;*

3. – [...]

4. – *Pozitivni saldo između kapitalnih dobitaka i gubitaka koji potječe iz aktivnosti predviđenih u članku 10. stavku 1. točkama (b), (e), (f) i (g) oporezuje se po poreznoj stopi od 10 %.*”

5. – [...]

6. – [...]

7. – *Rezidenti neke druge države članice Europske unije ili Europskog gospodarskog prostora, pod uvjetom da, u potonjem slučaju, postoji razmjena informacija u poreznim stvarima, mogu kad je riječ o dohocima iz stavaka 1. i 2. odabrati oporezivanje po poreznoj stopi koja bi se u skladu s tablicom iz članka 68. stavka 1. primjenjivala u slučaju da su te dohotke ostvarili rezidenti na portugalskom državnom području.*

8. – *U svrhu utvrđivanja vrste porezne stope navedene u prethodnom stavku uzimaju se u obzir svi dohoci, uključujući dohotke ostvarene izvan predmetnog područja, pod istim uvjetima koji se primjenjuju na rezidente.*

⁵ Izmjena uvedena Uredbom sa zakonskom snagom br. 199/2005 od 7. studenoga, u okviru zakonodavnog ovlaštenja iz članka 4. Zakona br.º39-A/2005 od 29. srpnja i u skladu s odredbama članka 198. stavka 1. točki (a) i (b) Ustava.

a.3. – u verziji koja je uvedena Zakonom br.º82-E/2014 od 31. prosinca koji je stupio na snagu 1. siječnja 2015.:

7. – *(izvan snage)*

8. – [...]

9. – *Rezidenti neke druge države članice Europske unije ili Europskog gospodarskog prostora, pod uvjetom da, u potonjem slučaju, postoji razmjena informacija u poreznim stvarima, mogu kad je riječ o dohocima iz stavka 1. točke (a) i (b) te stavka 2. odabrati oporezivanje po poreznoj stopi koja bi se u skladu s tablicom iz članka 68. stavka 1. primjenjivala u slučaju da su te dohotke ostvarili rezidenti na portugalskom državnom području.*

10. – *U svrhu utvrđivanja vrste porezne stope navedene u prethodnom stavku uzimaju se u obzir svi dohoci, uključujući dohotke ostvarene izvan predmetnog područja, pod istim uvjetima koji se primjenjuju na rezidente.*

11. – [...]

12. – [...]”

a.4. U verziji članka 43. stavka 2. Zakonika o IRPF-u iz Zakona br. 42/2016 od 28. prosinca (OE/2013), koja se primjenjuje u spornoj situaciji u ovom predmetu:

Članak 43.

Kapitalni dobitci

1. – Vrijednost dohodaka koji se smatraju kapitalnim dobitcima odgovara iznosu koji je rezultat prijeboja kapitalnih dobitaka i gubitaka u istom poreznom razdoblju, a izračunavaju se u skladu sa sljedećim člancima.

2. – Od iznosa iz prethodnog stavka, koji se odnosi na promet nekretnina koji ostvare rezidenti, predviđen člankom 10. stavkom 1. točkama (a)⁶, (c) i (d), bez obzira na to je li pozitivan ili negativan, u obzir treba uzeti samo 50 % njegove vrijednosti.

[...]

b) Izmjena obrazaca za prijavu poreza – izmjene unesene u obrazac br. 3 porezne prijave koji se primjenjuje od 2009. (za dohotke ostvarene u 2008. i

⁶ Točka (a) članka 10. stavka 1. navedenog Zakonika glasi kako slijedi:

„(a) **Prijenos stvarnih prava na nekretninama uz naknadu i namjena cjelokupne privatne imovine za poduzetničku i profesionalnu djelatnost koju vlasnik samostalno obavlja.**”

narednim poreznim razdobljima), propisan člankom 57. Zakonika o IRPF-u i koji je upotrijebio tužitelj u svojoj prijavi za porezno razdoblje 2017.:

b.1. – prednja strana porezne prijave – Rubrika 8.B:

Kvadratić polja 4. – nerezidenti (tužitelj ga je označio)

Kvadratić polja 6. – rezidentnost u nekoj državi članici EU-a ili Europskog gospodarskog prostora (u njemu je naveden kôd 250 koji se odnosi na Francusku)

Kvadratić polja 7. – tužitelj je odabrao oporezivanje u skladu s općim poreznim sustavom (jer je rezident Europske unije ili Europskog gospodarskog prostora)

Kvadratić polja 10. – mogućnost oporezivanja u skladu sa zakonodavstvom koje se primjenjuje na rezidente (članak 17.A Zakonika o IRPF-u) – tužitelj ga nije označio.

Jasno je da su člankom 56. UEZ-a (koji je postao članak 63. UFEU-a) zabranjena sva ograničenja kretanja kapitala među državama članicama te između država članica i trećih zemalja.

Osim toga, valja uputiti na sudsku praksu koja proizlazi iz presude Suda Europske unije od 11. listopada 2007. donesene u predmetu C-443/06 (Hollmann), u kojoj je utvrđeno sljedeće:

„Članak 56. UEZ-a treba tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis, kao što je onaj o kojem je riječ u glavnom postupku⁷, kojim se oporezuju kapitalni dobiti ostvareni prijenosom nekretnine koja se nalazi u jednoj državi članici, u ovom slučaju Portugalu, ako taj prijenos izvršava rezident druge države članice, uz porezno opterećenje veće od onog koje se primjenjuje, za istu vrstu transakcije, na kapitalne dobitke koje ostvari rezident države članice u kojoj se nekretnina nalazi.”

Unatoč prethodno navedenoj presudi, ovaj Arbitražni sud još uvijek dvoji o tome može li se sporna situacija iz ovog predmeta u potpunosti usporediti s onom koja je bila u središtu predmeta C-443/06, imajući na umu da propisi koji se trenutno primjenjuju nisu istovjetni propisima koji su se tada primjenjivali, jer danas rezident u određenoj državi članici može izbjeći sporno nejednako postupanje ako odabere da se s njime postupa kao s rezidentom, što uključuje sve pravne posljedice na ravnopravnoj osnovi s pravilima koja se primjenjuju na rezidente.

⁷ Riječ je o žalbi nacionalnog ministarstva financija koja se odnosi na pitanje istovjetno pitanju upućenom u ovome predmetu, ali, za razliku od potonjeg, ono je upućeno prije izmjena članka 72. Zakonika o IRPF-u Zakonom br. 67-A/2007 od 31. prosinca (Zakon OE/2008).

7. Izreka

Slijedom navedenog, i upravo zato što trenutni portugalski pravni i porezni okvir u području oporezivanja IRPF-om kapitalnih dobitaka od imovine koje u Portugalu ostvare rezidenti Europske unije, kao i sama obveza dostavljanja odgovarajućih prijava zbog prethodno navedenih izmjena, a osobito uključivanja stavaka 7. i 8. (koji su postali stavci 9. i 10.) u članak 72. Zakonika o IRPF-u Zakonom br. 67-A/2007 od 31. prosinca, više nisu istovjetni onima koji su se primjenjivali u trenutku donošenja presude Suda Europske unije od 11. studenog 2007. u predmetu C-443/06 (Hollmann), na koju se poziva tužitelj,

ovaj Arbitražni sud odlučuje:

1. – **Sudu Europske unije, u skladu s člankom 267. točkom (a) UFEU-a, upućuje se sljedeće prethodno pitanje, na koje je potreban odgovor da bi se u ovom predmetu mogla donijeti odluka:**

Pitanje:

Treba li odredbe članka 12., 56., 57. i 58. Ugovora o osnivanju Europske zajednice (koji su postali članci 18., 63., 64. i 65. Ugovora o funkcioniranju Europske unije) tumačiti na način da im se protivi nacionalni propis poput onoga o kojem je riječ u ovom predmetu (članak 43. stavak 2. Zakonika o IRPF-u, potvrđen Uredbom sa zakonskom snagom br. 442-A/88 od 30. studenoga, u verziji iz Zakona br. 109-B/2001 od 27. prosinca), uzimajući u obzir izmjene uvedene Zakonom br. 67-A/2007 od 31. prosinca uključivanjem stavaka 7. i 8. (koji su postali stavci 9. i 10.) u članak 72. Zakonika o IRPF-u, čiji je cilj omogućiti da kapitalni dobitci koje prodajom imovine smještene u jednoj državi članici (Portugalu) ostvaruje rezident neke druge države članice Europske unije (Francuska) ne podliježu, **na fakultativnoj osnovi**, poreznom opterećenju većem od onog koji se za istu vrstu transakcije primjenjuje na kapitalne dohotke koje ostvaruje rezident države članice u kojoj se nalazi imovina?

[omissis]

Lisabon, 30. travnja 2019.

Arbitar

(José Rodrigo de Castro)

[omissis] [omissis]